

Dziennik Urzędowy C 120

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 60

13 kwietnia 2017

Spis treści

I Rezolucje, zalecenia i opinie

ZALECENIA

Europejski Bank Centralny

2017/C 120/01	Zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 31 marca 2017 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique (EBC/2017/8)	1
2017/C 120/02	Zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie wspólnych specyfikacji dla wykonywania niektórych opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii przez właściwe organy krajowe w stosunku do mniej istotnych instytucji (EBC/2017/10)	2

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2017/C 120/03	Komunikat Komisji uaktualniający załącznik do komunikatu Komisji C(2004) 43 – Wytyczne Wspólnoty w sprawie pomocy publicznej dla transportu morskiego	10
2017/C 120/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8412 – Engie Services Holding UK/Keepmoat Regeneration Holdings) ⁽¹⁾	12

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2017/C 120/05	Kursy walutowe euro	13
2017/C 120/06	Nowa strona narodowa obiegowych monet euro	14
2017/C 120/07	Nowa strona narodowa obiegowych monet euro	15
2017/C 120/08	Nowa strona narodowa obiegowych monet euro	16

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2017/C 120/09	Aktualizacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)	17

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał EFTA

2017/C 120/10	Wyrok Trybunału z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie E-33/15 – Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii (Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EOG/EFTA – Brak wdrożenia – Dyrektywa 2012/26/UE zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii)	22
2017/C 120/11	Wyrok Trybunału z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie E-34/15 – Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii (Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Brak wdrożenia – Dyrektywa 2012/46/UE zmieniająca dyrektywę 97/68/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach)	23
2017/C 120/12	Wyrok Trybunału z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie E-35/15 – Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii (Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Dyrektywa 2000/59/WE w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku)	24
2017/C 120/13	Wyrok Trybunału z dnia 3 sierpnia 2016 r. w połączonych sprawach E-26/15 i E-27/15 – Postępowanie karne przeciwko B oraz B przeciwko Finanzmarktaufsicht (Swoboda świadczenia usług – Art. 36 Porozumienia EOG – Dyrektywa 2005/60/WE – Proporcjonalność)	25
2017/C 120/14	Wniosek do Trybunału EFTA z dnia 31 sierpnia 2016 r. o wydanie opinii doradczej wniesiony przez Oslo tingrett w sprawie Mobil Betriebskrankenkasse przeciwko Tryg Forsikring (Sprawa E-11/16)	26

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2017/C 120/15	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8455 – STRABAG/Rohöl-Aufsuchungs AG/JV) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾ 27
2017/C 120/16	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8384 – Carlyle/CITIC/McDonald's/McDonald's China) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾ 28

INNE AKTY

Komisja Europejska

2017/C 120/17	Publikacja wniosku o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych 29

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ZALECENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 31 marca 2017 r.

udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique**(EBC/2017/8)**

(2017/C 120/01)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 27.1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Mandat obecnych zewnętrznych biegłych rewidentów Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique, spółki Ernst & Young Bedrijfsrevisoren/Réviseurs d'Entreprises, wygaś po przeprowadzeniu badania za rok obrachunkowy 2016. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznych biegłych rewidentów na okres od roku obrachunkowego 2017.
- (3) Na swoich zewnętrznych biegłych rewidentów na lata obrachunkowe 2017–2022 Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique wybrał firmę Mazars Réviseurs d'entreprises/Mazars Bedrijfsrevisoren SCRL/CVBA,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Zaleca się wyznaczenie firmy Mazars Réviseurs d'entreprises/Mazars Bedrijfsrevisoren SCRL/CVBA na zewnętrznych biegłych rewidentów Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique na lata obrachunkowe 2017–2022.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 31 marca 2017 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZALECENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 4 kwietnia 2017 r.****w sprawie wspólnych specyfikacji dla wykonywania niektórych opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii przez właściwe organy krajowe w stosunku do mniej istotnych instytucji****(EBC/2017/10)****(2017/C 120/02)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2015 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 5 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Bank Centralny (EBC) odpowiada za skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSM). Sprawuje on nadzór nad funkcjonowaniem systemu w celu zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru oraz spójności rezultatów w zakresie nadzoru wśród uczestniczących państw członkowskich.
- (2) EBC zapewnia spójne stosowanie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013 i rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17)⁽²⁾.
- (3) Jako właściwy organ zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013 EBC w stosunku do instytucji kredytowych sklasyfikowanych jako istotne skorzystał w szeregu przypadków z opcji i swobód uznania przewidzianych w rozporządzeniu Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/445 (EBC/2016/4)⁽³⁾. Ponadto, w swoim przewodniku z listopada 2016 r. w sprawie opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii (zwanym dalej „Przewodnikiem EBC”), EBC określił wspólny zestaw specyfikacji dla wykonywania w poszczególnych przypadkach innych określonych opcji po przeprowadzeniu indywidualnej oceny wniosków instytucji kredytowych sklasyfikowanych jako istotne zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, jak również zgodnie z częścią IV oraz art. 147 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 468/2014.
- (4) W celu wzmocnienia wspólnego podejścia nadzorczego właściwych organów krajowych przy ocenie indywidualnego wykonywania opcji i swobód uznania EBC może przyjąć, zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, zalecenie w sprawie specyfikacji stosowanych przy ocenie wniosków mniej istotnych instytucji.
- (5) Konieczny jest wspólny zestaw specyfikacji dla indywidualnego wykonywania opcji i swobód uznania – z jednej strony, w celu wspierania spójności, efektywności i przejrzystości w nadzorze nad mniej istotnymi instytucjami w ramach SSM oraz, z drugiej strony, w celu wzmocnienia, gdy jest to konieczne, równego traktowania istotnych i mniej istotnych instytucji, jak również równych szans dla wszystkich instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich. Jednocześnie należy wziąć pod uwagę zasadę proporcjonalności i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań nadzorowanych instytucji kredytowych.
- (6) W tym celu EBC zidentyfikował określone opcje i swobody uznania spośród zamieszczonych w Przewodniku EBC, które będą właściwe, aby je wykonywać w identyczny sposób w stosunku do istotnych instytucji i mniej istotnych instytucji. EBC zidentyfikował następnie inne opcje i swobody uznania, do których należą dwie opcje i swobody uznania o charakterze ogólnym, o którym mowa w art. 380 i art. 420 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w odniesieniu do wykonywania których zaleca specjalne podejście w stosunku do mniej istotnych instytucji.
- (7) W odniesieniu do opcji i swobód uznania dotyczących nadzoru skonsolidowanego oraz zwolnień w zakresie wymogów ostrożnościowych, zgodnie z zaleceniami zamieszczonymi w rozdziale 1 sekcji II Przewodnika EBC, należy zachęcać właściwe organy krajowe do przyjęcia ostrożnego podejścia w razie przyznawania zwolnienia na zasadzie indywidualnej. W odniesieniu do zwolnień od wymogów dotyczących płynności na szczeblu transgranicznym EBC zaleca specjalne podejście dla mniej istotnych instytucji, mając na uwadze, że nie wszystkie specyfikacje dla oceny wniosków zawarte w Przewodniku EBC są właściwe dla tych instytucji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.⁽²⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/445 z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii (EBC/2016/4) (Dz.U. L 78 z 24.3.2016, s. 60).

- (8) Należy stosować spójne i ostrożne podejście w ramach SSM w odniesieniu do opcji i swobód uznania dotyczących funduszy własnych i wymogów kapitałowych, o których mowa w rozdziale 2 i 3 sekcji II Przewodnika EBC, mając na uwadze, że takie decyzje nadzorcze mają wpływ na kwotę dostępnych środków własnych i ich jakość. To samo stosuje się do instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i Tier II lub udziałów mniejszościowych, które mogą zostać włączone pod pewnymi warunkami do uznanych funduszy własnych. Co więcej, w celu zapewnienia równych warunków działania, należy jednolicie stosować metodę standardową, metodę wewnętrznych ratingów, metodę wewnętrznych modeli (stosowaną dla ryzyka operacyjnego) oraz metodę wewnętrznych modeli (stosowaną dla ryzyka kredytowego, rynkowego i operacyjnego) dla obliczania obowiązków w zakresie funduszy własnych w stosunku do wszystkich instytucji kredytowych w ramach SSM. W związku z tym należy oprzeć ocenę zgodności z wymogami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾ pozwalającymi na stosowanie wagi ryzyka zero procent dla obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych dla ekspozycji wewnątrz grupy na wspólnym zestawie specyfikacji. EBC zidentyfikował jednak kilka opcji i swobód uznania dotyczących funduszy własnych i wymogów kapitałowych, w przypadku których konieczne jest specjalne podejście w stosunku do mniej istotnych instytucji.
- (9) Dla opcji i swobód uznania dotyczących instytucji, które weszły do instytucjonalnego systemu ochrony, zaleca się korzystanie ze wspólnego zestawu specyfikacji dla oceny wniosków o przyznanie zwolnienia w zakresie wymogów ostrożnościowych, o których mowa w rozdziale 4 sekcji II Przewodnika EBC, w celu osiągnięcia spójności nadzoru, mając na uwadze, że instytucjonalny systemom ochrony zwykle obejmuje istotne i mniej istotne instytucje. W odniesieniu do udziałów kapitałowych w instytucjach, które są objęte instytucjonalnymi systemami ochrony zgodnie z art. 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zaleca się jednak specjalne podejście w stosunku do mniej istotnych instytucji w celu ograniczenia w maksymalnym stopniu obciążeń administracyjnych tych instytucji.
- (10) W celu wspierania ostrożnego traktowania dużych ekspozycji dla wszystkich instytucji kredytowych w ramach SSM, aby adekwatnie zarządzać i ograniczać ryzyka koncentracji, w odniesieniu do zgodności z wymogami dotyczącymi dużych ekspozycji podejście określone w rozdziale 5 sekcji II Przewodnika EBC w stosunku do istotnych instytucji powinno znaleźć zastosowanie także wobec mniej istotnych instytucji.
- (11) EBC zaleca spójne i ostrożne podejście w odniesieniu do opcji i swobód uznania dotyczących wymogów dotyczących płynności, o których mowa w rozdziale 6 sekcji II Przewodnika EBC, ponieważ te opcje i swobody uznania mają wpływ na obliczenie wymogów pokrycia wpływów netto, np. poprzez określenie sposobu traktowania poszczególnych wpływów i wypływów. W odniesieniu do stóp wpływów dla produktów związanych z pozabilansowym finansowaniem handlu właściwe organy krajowe mogą stosować stopę wpływu na poziomie niższym niż 5 %, jeżeli mająca zastosowanie stopa wpływów została skalibrowana na podstawie dowodów statystycznych.
- (12) W celu zapewnienia równych zasad działania, w odniesieniu do stosowania zwolnienia dla instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym, o których mowa w art. 21 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽²⁾, zaleca się podejście, o którym mowa w rozdziale 8 sekcji II Przewodnika EBC w stosunku do mniej istotnych instytucji.
- (13) W odniesieniu do opcji i swobód uznania dotyczących zasad zarządzania i nadzoru ostrożnościowego zaleca się ostrożne i spójne podejście, o którym mowa w rozdziale 11 sekcji II Przewodnika EBC, w celu promowania stosowania właściwych wymogów dotyczących zarządzania wobec wszystkich instytucji kredytowych. Uznaje się jednak za właściwe, w kontekście zasady proporcjonalności, specjalne podejście w stosunku do mniej istotnych instytucji w odniesieniu do połączenia komitetu ds. ryzyka z komitetem ds. audytu.
- (14) Ponadto zalecenie obejmuje opcje i swobody uznania dotyczące współpracy pomiędzy organami, ponieważ należy zapewnić sprawną współpracę w ramach SSM.
- (15) W odniesieniu do porozumień dwustronnych w sprawie nadzoru nad instytucjami kredytowymi w nieuczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 115 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, koniecznym jest specjalne podejście w stosunku do mniej istotnych instytucji, ponieważ opcja ta jest dostępna dla właściwego organu, który jest odpowiedzialny za udzielanie zezwoleń na wykonywanie działalności. Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, EBC jest wyłącznie właściwy w ramach SSM do udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności przez instytucje kredytowe oraz do cofania takich zezwoleń i z tego względu powinien zostać zaangażowany w proces zawierania porozumień dwustronnych w sprawie nadzoru nad instytucjami kredytowymi w nieuczestniczących państwach członkowskich,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

PRZYMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

CZĘŚĆ PIERWSZA PRZEPISY OGÓLNE

I.

1. Przedmiot i zakres

Niniejsze zalecenie ustanawia zasady wykonywania przez właściwe organy krajowe niektórych opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii w stosunku do mniej istotnych instytucji.

2. Definicje

Dla celów niniejszego zalecenia stosuje się definicje zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013, rozporządzeniu (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17), rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, dyrektywie 2013/36/UE i rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/61⁽¹⁾.

CZĘŚĆ DRUGA

OPCJE I SWOBODY UZNANIA, DLA KTÓRYCH ZALECA SIĘ SZCZEGÓLNE PODEJŚCIE WOBEC MNIEJ ISTOTNYCH INSTYTUCJI

II.

Zwolnienia w zakresie wymogów ostrożnościowych

1. Artykuł 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienia od wymogów dotyczących płynności na szczeblu transgranicznym

Podczas rozpatrywania wniosków o zwolnienie od wymogów dotyczących płynności na szczeblu transgranicznym właściwe organy krajowe powinny oceniać zgodność z wszystkimi warunkami określonymi w art. 8 ust.1 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, stosując specyfikacje dotyczące oceny przewidziane w sekcji II, rozdziale 1 pkt 4 Przewodnika EBC, z wyjątkiem specyfikacji dotyczących art. 8 ust. 3 lit. b).

III.

Wymogi kapitałowe

1. Artykuł 129 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: ekspozycje w postaci obligacji zabezpieczonych

W odniesieniu do ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych właściwe organy krajowe powinny koordynować działania z EBC, uwzględniając ocenę problemów w zakresie znaczących potencjalnych koncentracji w danym uczestniczącym państwie członkowskim przed podjęciem decyzji o częściowym odstąpieniu od stosowania art. 129 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dopuszczeniu stopnia 2. jakości kredytowej w odniesieniu do maksymalnie 10 % całkowitej wartości ekspozycji dotyczącej kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych instytucji emitującej.

2. Artykuł 311 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: sposób traktowania ekspozycji wobec kontrahentów centralnych

2.1. Właściwe organy krajowe powinny pozwolić instytucji kredytowej na stosowanie sposobu traktowania określonego w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do swoich ekspozycji z tytułu transakcji oraz wkładów do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wobec kontrahenta centralnego, jeżeli ten kontrahent centralny poinformował instytucję kredytową o zaprzestaniu obliczania K_{CCP} (hipotetycznego kapitału) zgodnie z art. 311 ust.1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2.2. Dla celów ust. 2.1. podczas oceny zasadności przyczyn, ze względu na które kontrahent centralny zaprzestał obliczania K_{CCP} (hipotetycznego kapitału), właściwe organy krajowe powinny stosować wnioski przyjęte przez EBC w odniesieniu do tego samego kontrahenta centralnego przy swojej weryfikacji przyczyn.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

3. **Artykuł 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienie w przypadku awarii systemu**

- 3.1. W przypadku całkowitej awarii systemu w rozumieniu art. 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, potwierdzonej w opublikowanym przez EBC komunikacie, do czasu opublikowania przez EBC komunikatu o usunięciu opisanej w nim awarii, EBC powinien oceniać tę awarię i właściwe organy krajowe powinny stosować wnioski z oceny przeprowadzonej przez EBC oraz korzystać z opcji, o której mowa w art. 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W takich przypadkach:
  - a) instytucje kredytowe nie podlegają obowiązkom w zakresie funduszy własnych określonym w art. 378 i 379 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
  - b) nierozliczenie przez kontrahenta transakcji nie jest uznawane za niewykonanie zobowiązania w kontekście ryzyka kredytowego.
- 3.2. Jeżeli właściwy organ krajowy planuje opublikowanie komunikatu potwierdzającego całkowitą awarię systemu w rozumieniu art. 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, powinien skoordynować to z EBC przed opublikowaniem takiego komunikatu.

IV.

Instytucjonalne systemy ochrony

1. **Artykuł 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: odliczenia udziałów kapitałowych w instytucjach, które podlegają instytucjonalnym systemom ochrony**

- 1.1. W razie wpływania wniosków o zezwolenie na nieodliczanie udziałów kapitałowych w instrumentach funduszy własnych, właściwe organy krajowe powinny korzystać ze specyfikacji określonych w sekcji II, rozdziale 4 pkt 4 Przewodnika EBC dla oceny, czy zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- 1.2. Właściwy organ krajowy może zezwolić instytucjonalnemu systemowi ochrony na złożenie wniosku o zezwolenie zgodnie z art. 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w imieniu wszystkich mniej istotnych instytucji, które są członkami systemu. W takim przypadku właściwy organ krajowy może wydać decyzję o udzieleniu zezwolenia zgodnie z art. 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, która znajdzie zastosowanie do wszystkich mniej istotnych instytucji wyszczególnionych we wniosku.

V.

Płynność

1. **Artykuł 420 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wpływ płynności**

- 1.1. Zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2016/445, właściwe organy krajowe powinny określić wskaźnik wpływu płynności w wysokości 5 % dla pozycji związanymi z pozabilansowym finansowaniem handlu, o których mowa w art. 429 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w jego załączniku I, który będzie stosowany przez instytucje kredytowe przy szacowaniu wpływów płynności. Właściwy organ krajowy powinien wymagać od instytucji kredytowej, aby przekazywała mu informacje o odpowiednich wpływach zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 680/2014⁽¹⁾.
- 1.2. W drodze odstępstwa od postanowień ust. 1.1 właściwy organ krajowy może określić wskaźnik wpływu na poziomie niższym niż 5 % na podstawie dowodów statystycznych dla mniej istotnych instytucji mających siedzibę w danym państwie członkowskim.

VI.

Nadzór ostrożnościowy

1. **Artykuł 76 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE: połączenie komitetu ds. ryzyka z komitetem ds. audytu**

- 1.1. W odniesieniu do mniej istotnych instytucji (w tym instytucji kredytowych będących spółkami zależnymi grupy), które nie są uznawane za istotne w rozumieniu art. 76 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE, właściwe organy krajowe powinny wykonywać opcję zezwalającą na połączenie komitetu ds. ryzyka z komitetem ds. audytu.
- 1.2. Właściwe organy krajowe przeprowadzają ocenę istotności w rozumieniu art. 76 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE w zakresie wielkości, struktury organizacyjnej oraz charakteru, zakresu i złożoności działalności instytucji kredytowej zgodnie ze specyfikacjami oceny przewidzianymi w sekcji II, rozdziale 11 pkt 3 Przewodnika EBC.
- 1.3. Jeżeli prawo krajowe wdrażające dyrektywę 2013/36/UE przewiduje już kryteria, inne niż specyfikacje określone w sekcji II, rozdziale 11 pkt 3 Przewodnika EBC, właściwy organ krajowy stosuje kryteria określone w prawie krajowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

2. Artykuł 115 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE: porozumienie dwustronne w sprawie nadzoru nad instytucjami kredytowymi w nieuczestniczących państwach członkowskich

2.1. Biorąc pod uwagę kompetencje EBC do wydawania pierwotnego zezwolenia dla instytucji kredytowych w ramach SSM oraz kompetencje właściwych organów krajowych do nadzoru ostrożnościowego nad mniej istotnymi instytucjami, właściwe organy krajowe powinny powiadamiać o zamiarze przekazania swoich kompetencji w zakresie bezpośredniego nadzoru nad mniej istotną instytucją właściwemu organowi, który wydał zezwolenie na prowadzenie działalności przez jednostkę dominującą mniej istotnej instytucji i który sprawuje nad nią nadzór, lub o zamiarze przejęcia obowiązków nadzorczych nad instytucją kredytową będącą jednostką zależną działającą na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim. EBC, jako właściwy organ odpowiedzialny za udzielanie instytucjom kredytowym zezwolenia na prowadzenie działalności, współpracuje z odpowiednim właściwym organem krajowym w celu zawarcia porozumienia dwustronnego regulującego przekazanie lub przejęcie obowiązków nadzorczych w imieniu właściwego organu krajowego odpowiedzialnego za bieżący nadzór nad jednostką dominującą lub zależną w uczestniczących państwach członkowskich.

2.2. Ustęp 2.1 stosuje się w następujących sytuacjach:

- a) właściwy organ krajowy rozważy przekazanie obowiązków nadzorczych w zakresie bezpośredniego nadzoru nad mniej istotną instytucją właściwemu organowi krajowemu, który udzielił jednostce dominującej zezwolenia na prowadzenie działalności i sprawuje nad nią nadzór; oraz
- b) właściwy organ krajowy, jako podmiot sprawujący bezpośredni nadzór nad jednostką dominującą, która jest instytucją kredytową, ma zamiar przejęcia obowiązków nadzorczych nad instytucją kredytową będącą jednostką zależną działającą na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim albo przejęcie takich obowiązków zostało mu powierzone.

CZĘŚĆ TRZECIA

OPCJE I SWOBODY UZNANIA WYKONYWANE W POSZCZEGÓLNYCH PRZYPADKACH, DLA KTÓRYCH POWINNO SIĘ STOSOWAĆ WSPÓLNE PODEJŚCIE W STOSUNKU DO WSZYSTKICH INSTYTUCJI KREDYTOWYCH

VII.

Opcje i swobody uznania wykonywane w poszczególnych przypadkach, dla których powinno się stosować wspólne podejście w stosunku do istotnych, jak i mniej istotnych instytucji zostały określone w załączniku. Właściwe organy krajowe powinny wykonywać te opcje i swobody uznania w stosunku do mniej istotnych instytucji zgodnie z tabelą referencyjną określoną w załączniku.

CZĘŚĆ CZWARTA

POSTANOWIENIE KOŃCOWE

VIII.

Postanowienie końcowe

Niniejsze zalecenie jest skierowane do właściwych organów krajowych uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 4 kwietnia 2017 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

Podstawa prawna opcji lub swobód uznania	Zalecane podejście: spójność z polityką w zakresie opcji i swobód uznania dla istotnych instytucji

Nadzór skonsolidowany i zwolnienia w zakresie wymogów ostrożnościowych

Art. 7 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienia od wymogów kapitałowych	Sekcja II, rozdział 1 pkt 3 Przewodnika EBC
Art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienia od wymogów dotyczących płynności	Sekcja II, rozdział 1 pkt 4 Przewodnika EBC
Art. 9 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: metoda konsolidacji indywidualnej	Sekcja II, rozdział 1 pkt 5 Przewodnika EBC
Art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienia dotyczące instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym	Sekcja II, rozdział 1 pkt 6 Przewodnika EBC
Art. 24 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wycena aktywów i pozycji pozabilansowych – stosowanie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej na potrzeby ostrożnościowe.	Sekcja II, rozdział 1 pkt 8 Przewodnika EBC

Fundusze własne

Art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: odliczenia udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń	Sekcja II, rozdział 2 pkt 4 Przewodnika EBC
Art. 49 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: odliczenia udziałów kapitałowych w podmiotach sektora finansowego	Sekcja II, rozdział 2 pkt 5 Przewodnika EBC
Art. 78 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013: redukcja funduszy własnych – wymagany margines nadwyżki kapitału	Sekcja II, rozdział 2 pkt 6 Przewodnika EBC
Art. 78 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: redukcja funduszy własnych – towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	Sekcja II, rozdział 2 pkt 7 Przewodnika EBC
Art. 83 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienie dla instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i Tier II emitowanych przez jednostkę specjalnego przeznaczenia	Sekcja II, rozdział 2 pkt 9 Przewodnika EBC
Art. 83 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: udziały mniejszości uwzględnione w skonsolidowanym kapitale podstawowym Tier I	Sekcja II, rozdział 2 pkt 10 Przewodnika EBC

Wymogi kapitałowe

Art. 113 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem – ekspozycje wewnątrz grupy	Sekcja II, rozdział 3 pkt 3 Przewodnika EBC
Art. 162 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: termin zapadalności ekspozycji	Sekcja II, rozdział 3 pkt 5 Przewodnika EBC

Podstawa prawna opcji lub swobód uznania	Zalecane podejście: spójność z polityką w zakresie opcji i swobód uznania dla istotnych instytucji
Art. 225 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: własne szacunki korekt z tytułu zmienności	Sekcja II, rozdział 3 pkt 7 Przewodnika EBC
Art. 243 ust. 2 i art. 244 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 575/2013: przeniesienie istotnej części ryzyka	Sekcja II, rozdział 3 pkt 8 Przewodnika EBC
Art. 283 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wdrażanie metody wewnętrznych modeli	Sekcja II, rozdział 3 pkt 9 Przewodnika EBC
Art. 284 ust. 4 i 9 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: obliczanie wartości ekspozycji dla ryzyka kredytowego kontrahenta	Sekcja II, rozdział 3 pkt 10 Przewodnika EBC
Art. 311 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: ryzyko rynkowe (ekspozycje wobec kontrahentów centralnych)	Sekcja II, rozdział 3 pkt 11 Przewodnika EBC
Art. 366 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: obliczanie miary wartości zagrożonej	Sekcja II, rozdział 3 pkt 12 Przewodnika EBC

Instytucjonalne systemy ochrony

Art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienie od wymogów dotyczących płynności dla członków instytucjonalnych systemów ochrony	Sekcja II, rozdział 4 pkt 3 Przewodnika EBC

Duże ekspozycje

Art. 396 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zgodność z wymogami dotyczącymi dużych ekspozycji	Sekcja II, rozdział 5 pkt 3 Przewodnika EBC

Płynność

Art. 422 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 29 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wpływy płynności wewnątrz grupy	Sekcja II, rozdział 6 pkt 11 Przewodnika EBC
Art. 425 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 34 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wpływy płynności wewnątrz grupy	Sekcja II, rozdział 6 pkt 15 Przewodnika EBC
Art. 8 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: dywersyfikacja zasobów płynnych aktywów	Sekcja II, rozdział 6 pkt 5 Przewodnika EBC
Art. 8 ust. 3 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: zarządzanie płynnymi aktywami	Sekcja II, rozdział 6 pkt 6 Przewodnika EBC
Art. 8 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: niedopasowania walutowe	Sekcja II, rozdział 6 pkt 4 Przewodnika EBC
Art. 10 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: redukcje wartości zabezpieczonych obligacji charakteryzujących się wyjątkową jakością	Sekcja II, rozdział 6 pkt 7 Przewodnika EBC

Podstawa prawna opcji lub swobód uznania	Zalecane podejście: spójność z polityką w zakresie opcji i swobód uznania dla istotnych instytucji
Art. 24 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: mnożnik depozytów detalicznych podlegających systemowi gwarantowania depozytów	Sekcja II, rozdział 6 pkt 8 Przewodnika EBC
Art. 25 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wyższe stopy wypływu	Sekcja II, rozdział 6 pkt 9 Przewodnika EBC
Art. 26 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wypływy z tytułu współzależnych wpływów	Sekcja II, rozdział 6 pkt 10 Przewodnika EBC
Art. 30 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wypływy z tytułu dodatkowego zabezpieczenia będące skutkiem obniżenia oceny	Sekcja II, rozdział 6 pkt 12 Przewodnika EBC
Art. 33 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: ograniczenie wpływów	Sekcja II, rozdział 6 pkt 13 Przewodnika EBC
Art. 33 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: specjalistyczne instytucje kredytowe	Sekcja II, rozdział 6 pkt 14 Przewodnika EBC

Dźwignia finansowa

Art. 429 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wyłączenia ekspozycji wewnątrz grupy z obliczania wskaźnika dźwigni	Sekcja II, rozdział 7 pkt 3 Przewodnika EBC

Ogólne warunki podejmowania działalności przez instytucje kredytowe

Art. 21 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE: zwolnienie dotyczące instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym	Sekcja II, rozdział 9 pkt 1 Przewodnika EBC

Zasady zarządzania i nadzór ostrożnościowy

Art. 88 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE: łączenie funkcji przewodniczącego i prezesa zarządu	Sekcja II, rozdział 11 pkt 4 Przewodnika EBC
Art. 91 ust. 6 dyrektywy 2013/36/UE: dodatkowa funkcja dyrektora niewykonawczego	Sekcja II, rozdział 11 pkt 5 Przewodnika EBC
Art. 108 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE: proces oceny adekwatności kapitału wewnętrznego instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym	Sekcja II, rozdział 11 pkt 7 Przewodnika EBC
Art. 111 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE: nadzór nad finansowymi spółkami holdingowymi oraz finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z częścią grupy w nieuczestniczących państwach członkowskich	Sekcja II, rozdział 11 pkt 8 Przewodnika EBC
Art. 117 i art. 118 dyrektywy 2013/36/UE: obowiązki w zakresie współpracy	Sekcja II, rozdział 11 pkt 10 Przewodnika EBC
Art. 142 dyrektywy 2013/36/UE: plan ochrony kapitału	Sekcja II, rozdział 11 pkt 13 Przewodnika EBC

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

KOMUNIKAT KOMISJI

**uaktualniający załącznik do komunikatu Komisji C(2004) 43 – Wytyczne Wspólnoty w sprawie
pomocy publicznej dla transportu morskiego**

(2017/C 120/03)

WPROWADZENIE

W wytycznych w sprawie transportu morskiego⁽¹⁾ („wytyczne”) ustanowiono kryteria zgodności pomocy państwa na rzecz transportu morskiego z rynkiem wewnętrznym, na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) i art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W wytycznych wyliczono w szczególności szereg celów szczegółowych w interesie gospodarki morskiej Unii, w tym „zachęcanie do rejestrowania statków pod banderami państw członkowskich lub ich powrót pod te bandery”.

Tym samym przyjmowanie przez kwalifikujące się statki danej bandery lub powrót pod daną banderę powiązane jest z rejestracją w rejestrach statków prowadzonych przez państwa członkowskie.

Dla celów unijnego prawa w zakresie pomocy państwa wytyczne wprowadzają rozróżnienie na dwie kategorie rejestrów statków tworzonych przez państwa członkowskie, mianowicie „pierwsze rejestry” i „kolejne rejestry”. Do celów wytycznych kolejne rejestry to po pierwsze „rejestry offshore” należące do terytoriów, które dysponują większą lub mniejszą autonomią w stosunku do państwa członkowskiego, a po drugie „rejestry międzynarodowe” przypisane bezpośrednio do państwa, które je ustanowiło (punkt 1 akapit szósty wytycznych).

W załączniku do wytycznych zdefiniowano termin „rejestry państw członkowskich”. Zgodnie z tą definicją są to „rejestry podlegające prawu państwa członkowskiego obowiązującemu na jego terytoriach stanowiących część Wspólnoty [Unii] Europejskiej” (załącznik do wytycznych, zdanie pierwsze).

W oparciu o tę definicję w punktach 1–4 załącznika określono rejestry, które są uznawane za rejestry państw członkowskich oraz rejestry, które nie są za takie uznawane.

W pkt 2 załącznika zawarto katalog zamknięty kolejnych rejestrów prowadzonych w państwach członkowskich i podlegających ich prawu, które są uznawane za rejestry państw członkowskich.

Obecnie obowiązującą wersję załącznika, włącznie z katalogiem zamkniętym zawartym w pkt 2, przyjęto w tym samym czasie co wytyczne, które obowiązują od dnia 17 stycznia 2004 r. Od tamtej pory załącznik nie był aktualizowany.

Komisja zdaje sobie sprawę z tego, że państwa członkowskie mogą tworzyć nowe rejestry statków i zmieniać albo likwidować istniejące. Na przykład Francja utworzyła w 2005 r. *Registre International Français*. W związku z tym katalog zamknięty kolejnych rejestrów, które kwalifikują się jako rejestry państw członkowskich zgodnie z pkt 2 załącznika do wytycznych, może podlegać zmianom. W celu dostosowania do zmieniającej się sytuacji we wszystkich państwach członkowskich prowadzących rejestry wykaz ten musiałby być regularnie aktualizowany.

Z tego względu charakter wykazu zawartego w pkt 2 załącznika powinien zostać zmieniony z katalogu zamkniętego na otwarty przy jednoczesnym utrzymaniu definicji zawartej w pierwszym zdaniu załącznika, na podstawie którego można zakwalifikować kolejne rejestry jako rejestry państw członkowskich.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji „Wytyczne Wspólnoty w sprawie pomocy publicznej dla transportu morskiego”, Dz.U. C 13 z 17.1.2004, s. 3).

Zmiana ta zagwarantuje niezbędną elastyczność w realizacji wytycznych w odniesieniu do kolejnych rejestrów państw członkowskich oraz pewność prawa w zakresie podejścia stosowanego do kolejnych rejestrów państw członkowskich, które zostały utworzone po przyjęciu wytycznych i w przeciwnym wypadku nie podlegałyby żadnemu z punktów załącznika. Ogólnie rzecz biorąc, zmiana przyczyni się do osiągnięcia celów wytycznych w zakresie kontroli pomocy państwa przy minimalnym obciążeniu administracyjnym, z pełnym poszanowaniem traktatów.

W świetle powyższych rozważań pkt 2 załącznika do wytycznych należy zaktualizować, tak aby otrzymał następujące brzmienie:

„2. Dodatkowo następujące rejestry, znajdujące się w państwach członkowskich i podlegające ich prawu, są rejestrami państw członkowskich, o ile znajdują się na terytorium, na którym obowiązuje traktat i podlegają prawu tego terytorium. Przykładowo, na dzień przyjęcia niniejszych wytycznych za wchodzące w zakres tej kategorii uznaje się następujące rejestry:

- Duński Międzynarodowy Rejestr Żeglugi (DIS),
- Niemiecki Międzynarodowy Rejestr Żeglugi (ISR),
- Włoski Międzynarodowy Rejestr Żeglugi,
- Międzynarodowy Rejestr Żeglugi Madery (MAR),
- Rejestr Wysp Kanaryjskich.”.

Niniejszą aktualizację stosuje się od dnia jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.8412 – Engie Services Holding UK/Keepmoat Regeneration Holdings)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2017/C 120/04)

W dniu 6 kwietnia 2017 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32017M8412. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

12 kwietnia 2017 r.

(2017/C 120/05)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,0605	CAD	Dolar kanadyjski	1,4114
JPY	Jen	116,22	HKD	Dolar Hongkongu	8,2416
DKK	Korona duńska	7,4369	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5320
GBP	Funt szterling	0,84840	SGD	Dolar singapurski	1,4869
SEK	Korona szwedzka	9,5553	KRW	Won	1 209,26
CHF	Frank szwajcarski	1,0678	ZAR	Rand	14,5185
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,3090
NOK	Korona norweska	9,1035	HRK	Kuna chorwacka	7,4385
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	14 087,68
CZK	Korona czeska	26,697	MYR	Ringgit malezyjski	4,6954
HUF	Forint węgierski	311,97	PHP	Peso filipińskie	52,446
PLN	Złoty polski	4,2485	RUB	Rubel rosyjski	60,5067
RON	Lej rumuński	4,5205	THB	Bat tajlandzki	36,555
TRY	Lir turecki	3,8965	BRL	Real	3,3330
AUD	Dolar australijski	1,4163	MXN	Peso meksykańskie	19,9384
			INR	Rupia indyjska	68,5895

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2017/C 120/06)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Republikę San Marino

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, w szczególności monety muszą mieć nominal 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Republika San Marino

Upamiętniane wydarzenie: 750. rocznica urodzin Giotto

Opis motywu: Po lewej stronie widnieje element dzwonnicy przy katedrze Santa Maria del Fiore we Florencji, zaprojektowanej przez Giotto; pionowo umieszczono napisy „SAN MARINO”, „GIOTTO” i daty „1267–2017”; po prawej stronie widnieje portret Giotto oraz litery „LDS”, tj. inicjały autorki motywu Luciany De Simoni; na dole znajduje się litera „R” – znak mennicy w Rzymie.

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest dwanaście gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 80 tys. sztuk

Data emisji: marzec 2017 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2017/C 120/07)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Państwo Watykańskie

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, w szczególności warunek stanowiący, że monety mogą mieć wyłącznie nominal 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Państwo Watykańskie

Upamiętniane wydarzenie: 1950. rocznica męczeństwa Świętego Piotra i Świętego Pawła

Opis motywu: Motyw przedstawia Świętego Piotra i Świętego Pawła i ich symbole, którymi są odpowiednio klucze i miecz. Na górze w półokręgu widnieje napis „CITTÀ DEL VATICANO”. Na dole w półokręgu znajduje się napis „1950° DEL MARTIRIO DEI SANTI PIETRO E PAOLO”. Na dole po lewej stronie podano rok emisji „2017”, natomiast po prawej – znak mennicy „R”. Między nimi umieszczono nazwisko artysty „G. TITOTTO”.

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest dwanaście gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 105 tys.

Data emisji: czerwiec 2017 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2017/C 120/08)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Portugalię

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, w szczególności warunek stanowiący, że monety mogą mieć wyłącznie nominal 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Portugalia

Upamiętniane wydarzenie: 150 lat bezpieczeństwa publicznego

Opis motywu: Motyw przedstawia sylwetki ludzi i budynki symbolizujące obywateli i miasta, w których zapewnione jest bezpieczeństwo publiczne, oraz uproszczony symbol policji. Na legendę składają się rok „1867” oraz rok emisji „2017”, kraj emisji „PORTUGAL”, upamiętniane wydarzenie („SEGURANÇA PÚBLICA” – bezpieczeństwo publiczne), trzy główne kwestie dotyczące obywatelstwa („DIREITOS”, „LIBERDADES” i „GARANTIAS” – prawa, swobody i gwarancje) oraz imię i nazwisko autora „JOSÉ DE GUIMARÃES”.

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest dwanaście gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 520 tys.

Data emisji: lipiec 2017 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Aktualizacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽¹⁾

(2017/C 120/09)

Publikacja wykazu przejść granicznych zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽²⁾ opiera się na informacjach przekazanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 39 kodeksu granicznego Schengen.

Oprócz publikacji w Dzienniku Urzędowym, regularnie aktualizowane informacje dostępne są na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych.

FRANCJA

*Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 401 z 29.10.2016.***WYKAZ PRZEJŚĆ GRANICZNYCH*****Lotnicze***

- (1) Ajaccio-Napoléon-Bonaparte
- (2) Albert-Bray
- (3) Angers-Marcé
- (4) Angoulême-Brie-Champniers
- (5) Annecy-Methet
- (6) Auxerre-Branches
- (7) Avignon-Caumont
- (8) Bâle-Mulhouse
- (9) Bastia-Poretta
- (10) Beauvais-Tillé
- (11) Bergerac-Roumanière
- (12) Béziers-Vias
- (13) Biarritz-Pays Basque
- (14) Bordeaux-Mérignac
- (15) Brest-Bretagne
- (16) Brive-Souillac
- (17) Caen-Carpiquet
- (18) Calais-Dunkerque
- (19) Calvi-Sainte-Catherine
- (20) Cannes-Mandelieu
- (21) Carcassonne-Salvaza
- (22) Châlons-Vatry

⁽¹⁾ Zob. wykaz wcześniejszych publikacji zamieszczony na końcu niniejszej aktualizacji.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1.

- (23) Chambéry-Aix-les-Bains
- (24) Châteauroux-Déols
- (25) Cherbourg-Mauperthus
- (26) Clermont-Ferrand-Auvergne
- (27) Colmar-Houssen
- (28) Deauville-Normandie
- (29) Dijon-Longvic
- (30) Dinard-Pleurtuit-Saint-Malo
- (31) Dôle-Tavaux
- (32) Epinal-Mirecourt
- (33) Figari-Sud Corse
- (34) Grenoble-Isère
- (35) Hyères-le Palivestre
- (36) Paris-Issy-les-Moulineaux
- (37) La Môle – Saint-Tropez, od 15 czerwca do 30 września 2017 r.
- (38) La Rochelle-Ile de Ré
- (39) Laval-Entrammes
- (40) Le Havre-Octeville
- (41) Le Mans-Arnage
- (42) Le Touquet-Côte d'Opale
- (43) Lille-Lesquin
- (44) Limoges-Bellegarde
- (45) Lorient-Lann-Bihoué
- (46) Lyon-Bron
- (47) Lyon-Saint-Exupéry
- (48) Marseille-Provence
- (49) Metz-Nancy-Lorraine
- (50) Monaco-Héliport
- (51) Montpellier-Méditerranée
- (52) Nantes-Atlantique
- (53) Nice-Côte d'Azur
- (54) Nîmes-Garons

- (55) Orléans-Bricy
- (56) Orléans-Saint-Denis-de-l'Hôtel
- (57) Paris-Charles de Gaulle
- (58) Paris-le Bourget
- (59) Paris-Orly
- (60) Pau-Pyrénées
- (61) Perpignan-Rivesaltes
- (62) Poitiers-Biard
- (63) Quimper-Pluguffan (otwarte od początku maja do początku września)
- (64) Rennes Saint-Jacques
- (65) Rodez-Aveyron
- (66) Rouen-Vallée de Seine
- (67) Saint-Brieuc-Armor
- (68) Saint-Etienne Loire
- (69) Saint-Nazaire-Montoir
- (70) Strasbourg-Entzheim
- (71) Tarbes-Lourdes-Pyrénées
- (72) Toulouse-Blagnac
- (73) Tours-Val de Loire
- (74) Troyes-Barbère

Morskie

- (1) Ajaccio
- (2) Bastia
- (3) Bayonne
- (4) Bordeaux
- (5) Boulogne
- (6) Brest
- (7) Caen-Ouistreham
- (8) Calais
- (9) Cannes-Vieux Port
- (10) Carteret
- (11) Cherbourg
- (12) Dieppe

- (13) Douvres
- (14) Dunkerque
- (15) Granville
- (16) Honfleur
- (17) La Rochelle-La Pallice
- (18) Le Havre
- (19) Les Sables-d'Olonne-Port
- (20) Lorient
- (21) Marseille
- (22) Monaco-Port de la Condamine
- (23) Nantes-Saint-Nazaire
- (24) Nice
- (25) Port-de-Bouc-Fos/Port-Saint-Louis
- (26) Port-la-Nouvelle
- (27) Port-Vendres
- (28) Roscoff
- (29) Rouen
- (30) Saint-Brieuc
- (31) Saint-Malo
- (32) Sète
- (33) Toulon

Lądowe

- (1) Gare de Bourg Saint Maurice (otwarte od początku grudnia do połowy kwietnia)
- (2) Gare de Moutiers (otwarte od początku grudnia do połowy kwietnia)
- (3) Gare d'Ashford International
- (4) Gare d'Avignon-Centre
- (5) Cheriton/Coquelles
- (6) Gare de Chessy-Marne-la-Vallée
- (7) Gare de Fréthun
- (8) Gare de Lille-Europe
- (9) Gare de Paris-Nord
- (10) Gare de Saint-Pancras
- (11) Gare d'Ebsfleet
- (12) Pas de la Case-Porta

Lista wcześniejszych publikacji

Dz.U. C 316 z 28.12.2007, s. 1	Dz.U. C 313 z 17.10.2012, s. 11
Dz.U. C 134 z 31.5.2008, s. 16	Dz.U. C 394 z 20.12.2012, s. 22
Dz.U. C 177 z 12.7.2008, s. 9	Dz.U. C 51 z 22.2.2013, s. 9
Dz.U. C 200 z 6.8.2008, s. 10	Dz.U. C 167 z 13.6.2013, s. 9
Dz.U. C 331 z 31.12.2008, s. 13	Dz.U. C 242 z 23.8.2013, s. 2
Dz.U. C 3 z 8.1.2009, s. 10	Dz.U. C 275 z 24.9.2013, s. 7
Dz.U. C 37 z 14.2.2009, s. 10	Dz.U. C 314 z 29.10.2013, s. 5
Dz.U. C 64 z 19.3.2009, s. 20	Dz.U. C 324 z 9.11.2013, s. 6
Dz.U. C 99 z 30.4.2009, s. 7	Dz.U. C 57 z 28.2.2014, s. 4
Dz.U. C 229 z 23.9.2009, s. 28	Dz.U. C 167 z 4.6.2014, s. 9
Dz.U. C 263 z 5.11.2009, s. 22	Dz.U. C 244 z 26.7.2014, s. 22
Dz.U. C 298 z 8.12.2009, s. 17	Dz.U. C 332 z 24.9.2014, s. 12
Dz.U. C 74 z 24.3.2010, s. 13	Dz.U. C 420 z 22.11.2014, s. 9
Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 17	Dz.U. C 72 z 28.2.2015, s. 17
Dz.U. C 355 z 29.12.2010, s. 34	Dz.U. C 126 z 18.4.2015, s. 10
Dz.U. C 22 z 22.1.2011, s. 22	Dz.U. C 229 z 14.7.2015, s. 5
Dz.U. C 37 z 5.2.2011, s. 12	Dz.U. C 341 z 16.10.2015, s. 19
Dz.U. C 149 z 20.5.2011, s. 8	Dz.U. C 84 z 4.3.2016, s. 2
Dz.U. C 190 z 30.6.2011, s. 17	Dz.U. C 236 z 30.6.2016, s. 6.
Dz.U. C 203 z 9.7.2011, s. 14	Dz.U. C 278 z 30.7.2016, s. 47.
Dz.U. C 210 z 16.7.2011, s. 30	Dz.U. C 331 z 9.9.2016, s. 2.
Dz.U. C 271 z 14.9.2011, s. 18	Dz.U. C 401 z 29.10.2016, s. 4.
Dz.U. C 356 z 6.12.2011, s. 12	Dz.U. C 484 z 24.12.2016, s. 30.
Dz.U. C 111 z 18.4.2012, s. 3	Dz.U. C 32 z 1.2.2017, s. 4.
Dz.U. C 183 z 23.6.2012, s. 7	Dz.U. C 74 z 10.3.2017, s. 9.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 2 sierpnia 2016 r.

w sprawie E-33/15

Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii

(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EOG/EFTA – Brak wdrożenia – Dyrektywa 2012/26/UE zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii)

(2017/C 120/10)

W sprawie E-33/15 Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii – SKARGA o stwierdzenie, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy aktu, o którym mowa w rozdziale XIII pkt 15q załącznika II do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/26/UE z dnia 25 października 2012 r. zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii), dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, oraz na mocy art. 7 Porozumienia EOG, nie przyjmując w przewidzianym terminie środków niezbędnych do wdrożenia aktu lub nie powiadamiając Urzędu Nadzoru EFTA o ich przyjęciu, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes, sędzia sprawozdawca) oraz sędziowie Per Christiansen i Páll Hreinsson wydał w dniu 2 sierpnia 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Trybunał niniejszym:

1. Orzeka, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy aktu, o którym mowa w rozdziale XIII pkt 15q załącznika II do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/26/UE z dnia 25 października 2012 r. zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii), dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, oraz na mocy art. 7 Porozumienia EOG, nie przyjmując w przewidzianym terminie środków niezbędnych do wdrożenia aktu.
  2. Obciąża Islandię kosztami postępowania.
-

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 2 sierpnia 2016 r.****w sprawie E-34/15****Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii**

(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Brak wdrożenia – Dyrektywa 2012/46/UE zmieniająca dyrektywę 97/68/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach)

(2017/C 120/11)

W sprawie E-34/15 Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii – SKARGA o stwierdzenie, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy aktu, o którym mowa w rozdziale XXIV pkt 1a załącznika II do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Komisji 2012/46/UE z dnia 6 grudnia 2012 r. zmieniająca dyrektywę 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach), dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, oraz na mocy art. 7 Porozumienia EOG, nie przyjmując w przewidzianym terminie środków niezbędnych do wdrożenia aktu lub nie powiadamiając Urzędu Nadzoru EFTA o ich przyjęciu, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes) oraz sędziowie Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Páll Hreinsson wydał w dniu 2 sierpnia 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Trybunał niniejszym:

1. Orzeka, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy aktu, o którym mowa w rozdziale XXIV pkt 1a załącznika II do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Komisji 2012/46/UE z dnia 6 grudnia 2012 r. zmieniająca dyrektywę 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach), dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, oraz na mocy art. 7 Porozumienia EOG, nie przyjmując w przewidzianym terminie środków niezbędnych do wdrożenia aktu.
  2. Obciąża Islandię kosztami postępowania.
-

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 2 sierpnia 2016 r.****w sprawie E-35/15****Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii**

(Uchybienie zobowiązaniom przez państwo EFTA – Dyrektywa 2000/59/WE w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku)

(2017/C 120/12)

W sprawie E-35/15 Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii – SKARGA o stwierdzenie, że Królestwo Norwegii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy aktu, o którym mowa w pkt 56i załącznika XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku), (i) nie tworząc ani nie wykonując odpowiedniego planu odbioru i zagospodarowania odpadów dla każdego portu zgodnie z wymogami art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE; (ii) nie oceniając ani nie zatwierdzając planów odbioru i zagospodarowania odpadów, nie monitorując ich realizacji ani nie zapewniając ich ponownego zatwierdzenia co najmniej co trzy lata zgodnie z wymogami art. 5 ust. 3 dyrektywy 2000/59/WE; (iii) nie zapewniając dostępności portowych urządzeń do odbioru odpadów odpowiednich do potrzeb statków zwykle korzystających z portów we wszystkich portach w Norwegii, bez powodowania niepotrzebnych opóźnień dla statków zgodnie z wymogami art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes, sędzia sprawozdawca) oraz sędziowie Per Christiansen i Páll Hreinsson wydał w dniu 2 sierpnia 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Trybunał niniejszym:

1. Orzeka, że Królestwo Norwegii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy aktu, o którym mowa w pkt 56i załącznika XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku), w przewidzianym terminie:
  - a) nie tworząc ani nie wykonując odpowiedniego planu odbioru i zagospodarowania odpadów dla każdego portu w Norwegii zgodnie z wymogami art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE;
  - b) nie oceniając ani nie zatwierdzając planów odbioru i zagospodarowania odpadów dla wszystkich portów w Norwegii, nie monitorując ich realizacji ani nie zapewniając ich ponownego zatwierdzenia co najmniej co trzy lata zgodnie z wymogami art. 5 ust. 3 dyrektywy 2000/59/WE; oraz
  - c) nie zapewniając dostępności portowych urządzeń do odbioru odpadów odpowiednich do potrzeb statków zwykle korzystających z portów we wszystkich portach w Norwegii, bez powodowania niepotrzebnych opóźnień dla statków zgodnie z wymogami art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE.
2. Obciąża Królestwo Norwegii kosztami postępowania.

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 3 sierpnia 2016 r.****w połączonych sprawach E-26/15 i E-27/15****Postępowanie karne przeciwko B oraz B przeciwko Finanzmarktaufsicht***(Swoboda świadczenia usług – Art. 36 Porozumienia EOG – Dyrektywa 2005/60/WE – Proporcjonalność)**(2017/C 120/13)*

W połączonych sprawach E-26/15 i E-27/15, Postępowanie karne przeciwko B i B przeciwko Finanzmarktaufsicht – WNIOSKI skierowane do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez Książęcy Sąd Apelacyjny Księstwa Liechtensteinu (*Fürstliches Obergericht*) i Komisję Odwoławczą Urzędu Nadzoru Rynku Finansowego (*Beschwerdekommision der Finanzmarktaufsicht*) w sprawie wykładni dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes) oraz sędziowie Per Christiansen i Páll Hreinsson (sędzia sprawozdawca) wydał w dniu 3 sierpnia 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona temu, aby przyjmujące państwo EOG stosowało wymogi należytej staranności określone w przepisach krajowych wobec podmiotu świadczącego usługi dla trustów lub przedsiębiorstw prowadzących działalność na terytorium tego państwa w ramach swobody świadczenia usług.
2. W zakresie, w jakim przepisy te powodują trudności i koszty dodatkowe w odniesieniu do działań prowadzonych zgodnie z zasadami dotyczącymi swobody świadczenia usług i mogą zostać uznane za środek kontroli dodatkowy względem już przeprowadzonych kontroli w państwie EOG pochodzenia podmiotu świadczącego usługi dla trustów lub przedsiębiorstw, co zniechęca podmiot do prowadzenia tego rodzaju działalności, stanowią one jednak ograniczenie swobody świadczenia usług. Art. 36 Porozumienia EOG należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on w sprzeczności do takich przepisów, pod warunkiem że są one stosowane w sposób niedyskryminujący, uzasadnione celem walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, odpowiednie dla zapewnienia realizacji tego celu i nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu. W szczególności aby krajowe środki nadzoru przyjmującego państwa EOG zostały uznane za proporcjonalne, nie należy przyjmować ogólnego domniemania oszustwa, prowadzącego do pełnych, systematycznych kontroli wszystkich podmiotów, które mają siedzibę w innych państwach EOG i tymczasowo świadczą usługi w przyjmującym państwie EOG. Ponadto przyjmujące państwo EOG jest zobowiązane, zwracając się o informacje takie jak dokumenty znajdujące się na terenie państwa EOG prowadzenia przedsiębiorstwa, zapewnić podmiotowi świadczącemu usługi rozsądny termin na dostarczenie tych informacji (w formie np. przekazania kopii dokumentów). W związku z tym odpowiedni termin będzie zależał od ilości wymaganych dokumentów i nośnika, na jakim są one przechowywane.
3. Odpowiedzi udzielone przez Trybunał na pierwsze i drugie pytanie nie są odmienne w sytuacji, jeżeli przedsiębiorstwo, na rzecz którego świadczone są usługi administracyjne, nie jest zarejestrowane w państwie EOG.

Wniosek do Trybunału EFTA z dnia 31 sierpnia 2016 r. o wydanie opinii doradczej wniesiony przez Oslo tingrett w sprawie Mobil Betriebskrankenkasse przeciwko Tryg Forsikring

(Sprawa E-11/16)

(2017/C 120/14)

W dniu 7 września 2016 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek, wystosowany dnia 31 sierpnia 2016 r. przez Oslo tingrett (sąd rejonowy w Oslo), o wydanie w sprawie Mobil Betriebskrankenkasse przeciwko Tryg Forsikring opinii doradczej dotyczącej następujących kwestii:

Pytanie nr 1 dotyczące wykładni art. 85 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego:

W przypadku gdy instytucja odpowiedzialna za świadczenie w kraju zamieszkania osoby poszkodowanej na podstawie obowiązującego w tym kraju ustawodawstwa „wstąpiła w” prawa poszkodowanego w stosunku do „osoby trzeciej”, pozostałe państwa EOG muszą uznać takie podstawienie. Czy oznacza to:

- że pozostałe państwa EOG muszą uznać, że roszczenie przeszło z osoby poszkodowanej na instytucję oraz że istnienie i zakres takiego roszczenia zależne są od ustawodawstwa obowiązującego w kraju zamieszkania osoby poszkodowanej,
- że pozostałe państwa EOG muszą uznać, że roszczenie przeszło z osoby poszkodowanej na instytucję oraz że istnienie i zakres takiego roszczenia zależne są od ustawodawstwa obowiązującego w kraju, na terenie którego doszło do szkody czy
- że pozostałe państwa EOG muszą uznać, że roszczenie przeszło z osoby poszkodowanej na instytucję, ale że rozporządzenie w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego nie ma żadnego wpływu na wybór prawa właściwego w zakresie istnienia i zakresu takiego roszczenia?

Pytanie nr 2 dotyczące wykładni art. 85 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego:

W przypadku, gdy instytucja odpowiedzialna za świadczenie ma bezpośrednie roszczenie wobec osoby trzeciej, pozostałe państwa EOG uznają takie roszczenie. Czy oznacza to:

- że pozostałe państwa EOG muszą uznać to prawo w pełni, w tym również to, że jego istnienie i zakres roszczenia zależne są od ustawodawstwa obowiązującego w kraju zamieszkania czy
  - że pozostałe państwa EOG muszą uznać to prawo, z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z przepisów prawa obowiązujących w kraju, na którego terenie doszło do szkody?
-

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa M.8455 – STRABAG/Rohöl-Aufsuchungs AG/JV)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2017/C 120/15)

1. W dniu 5 kwietnia 2017 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo ILBAU Liegenschaftsverwaltung AG, ostatecznie kontrolowane przez STRABAG SE („STRABAG”, Austria), oraz przedsiębiorstwo Rohöl-Aufsuchungs Aktiengesellschaft, ostatecznie kontrolowane przez EVN AG („EVN”, Austria), przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Projektgesellschaft Geoenergie Bayern Projekt Garching a.d. Alz GmbH & Co. KG („JV”, Niemcy), w drodze zakupu udziałów/akcji w nowo utworzonej spółce będącej wspólnym przedsiębiorcą.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku przedsiębiorstwa STRABAG: prowadzi działalność na skalę światową we wszystkich obszarach branży budowlanej, zwłaszcza w zakresie inżynierii budowlanej i lądowej oraz w zakresie budowy dróg,
  - w przypadku przedsiębiorstwa EVN: prowadzi działalność polegającą głównie na poszukiwaniu i produkcji ropy naftowej i gazu, magazynowaniu gazu i dystrybucji energii elektrycznej, gazu oraz dystrybucji energii w ramach systemów lokalnego ogrzewania,
  - w przypadku JV: posiada uprawnienia do pracy nad projektem w dziedzinie energii geotermalnej „Bruck” w Garching a.d. Alz w Bawarii. Zadaniem JV jest dalsze rozwijanie tego projektu oraz produkowanie i dostarczanie energii elektrycznej oraz zapewnianie systemu lokalnego ogrzewania na rzecz stron trzecich. Przewiduje się, że JV będzie opracowywać także inne projekty w dziedzinie energii geotermalnej.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8455 – STRABAG/Rohöl-Aufsuchungs AG/JV, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.8384 – Carlyle/CITIC/McDonald's/McDonald's China)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2017/C 120/16)

1. W dniu 7 kwietnia 2017 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa The Carlyle Group („Carlyle”, Stany Zjednoczone), CITIC Capital and CITIC Limited („CITIC”, Chińska Republika Ludowa) oraz McDonald's Corporation („McDonald's”, Stany Zjednoczone) przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem McDonald's China Management Limited („spółka docelowa”), które obejmuje działalność McDonald's w Chinach kontynentalnych i Hongkongu, w drodze zakupu udziałów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku Carlyle: zarządzanie funduszami inwestującymi na rynku światowym w czterech branżach inwestycyjnych: inwestycje typu *private equity* dla firm (wykup i kapitał wzrostu), aktywa rzeczowe (nieruchomości, infrastruktura i energia), strategie globalnego rynku (kredyty strukturyzowane, instrumenty typu *mezzanine*, zagrożone papiery wartościowe, fundusze hedgingowe i dług średniego segmentu rynkowego) oraz rozwiązywanie globalnego rynku (fundusz *private equity* programu funduszy, a także związane z nim współinwestowanie i działalność drugorzędna),
  - w przypadku CITIC: działalność finansowa i niefinansowa. Działalność finansowa obejmuje pełen zakres usług, w tym bankowość komercyjną, bankowość inwestycyjną, powiernictwo, ubezpieczenia, zarządzanie funduszami oraz zarządzanie aktywami. Działalność niefinansowa obejmuje nieruchomości, obsługę zleceń w zakresie inżynierii, energię i zasoby, budowę infrastruktury, produkcję maszyn i branżę informatyczną,
  - w przypadku McDonald's: prowadzi działalność na całym świecie w branży restauracji szybkiej obsługi, prowadzi restauracje McDonald's lub udostępnia do nich prawa na zasadzie franczyzy. Restauracje te oferują dostosowane lokalnie menu obejmujące dania i napoje w ponad 36 tys. lokalizacjach w ponad 100 krajach. Globalny system McDonald's obejmuje zarówno restauracje należące do tego przedsiębiorstwa, jak i franczyzowe, przy czym 80 % restauracji McDonald's należy do i jest eksploatowanych przez niezależnych franczyzobiorców,
  - w przypadku spółki docelowej: działalność gospodarcza spółki docelowej obejmuje ponad 2 tys. restauracji w Chinach kontynentalnych i Hongkongu.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8384 – Carlyle/CITIC/McDonald's/McDonald's China, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(2017/C 120/17)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

WNIOSEK O ZATWIERDZENIE ZMIANY

Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾

WNIOSEK O ZATWIERDZENIE ZMIANY SKŁADANY NA PODSTAWIE ART. 9

„TERNERA DE EXTREMADURA”**Nr UE: ES-PGI-0105-01129 – 8.7.2013****ChOG (X) ChNP ( )****1. Nagłówek w specyfikacji produktu, którego dotyczy zmiana**

- ☐ Nazwa produktu
- ☒ Opis
- ☐ Obszar geograficzny
- ☒ Dowód pochodzenia
- ☒ Metoda produkcji
- ☐ Związek
- ☒ Etykietowanie
- ☒ Wymogi krajowe
- ☒ Inne [organ kontrolny]

2. Rodzaj zmiany(zmian)

- ☒ Zmiana jednolitego dokumentu lub arkusza streszczenia
- ☐ Zmiana specyfikacji zarejestrowanej ChNP lub zarejestrowanego ChOG, w odniesieniu do których nie opublikowano ani jednolitego dokumentu, ani arkusza streszczenia
- ☐ Zmiana specyfikacji niewymagająca zmian w opublikowanym jednolitym dokumencie (art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)
- ☐ Tymczasowa zmiana specyfikacji wynikająca z wprowadzenia obowiązkowych środków sanitarnych lub fitosanitarnych przez organy publiczne (art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

3. Zmiana (zmiany)*Opis produktu*

Aby objaśnić terminologię i uniknąć niejasności w całym dokumencie, skreśla się następujące zdanie: „Rasy będące wynikiem krzyżowania w drugim pokoleniu nie mogą stanowić ras rozplodowych objętych niniejszym ChOG”. Zdanie to zastępuje się następującym zdaniem: „Samice pochodzące z krzyżowania przez absorpcję nie mogą stanowić samic rozplodowych objętych niniejszym ChOG”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1. Zastąpione rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012.

Skreśla się akapity zawierające opis warunków chowu i karmienia zwierząt, powtórzone w lit. E „Opis metody produkcji produktu”.

Sformułowanie „suplementy żywnościowe, które uprzednio zatwierdzono” zostaje skreślone i zastąpione sformułowaniem „zatwierdzone suplementy żywnościowe”. Rodzaj dopuszczonych suplementów żywnościowych jest określony poniżej w lit. E „Opis metody produkcji produktu”.

Z uwagi na system pracy podmiotów okres, kiedy można mierzyć wartość pH, wydłuża się z 24 do 48 godzin. Zmiana ta wynika z faktu, że zwierzęta poddaje się ubojowi o różnych porach i przywozi do zakładu rozbioru jednocześnie. Uwzględniono również inne miejsca, gdzie można dokonywać pomiaru pH w tuszach przeznaczonych do rozbioru.

Dowody potwierdzające, że produkt pochodzi z określonego obszaru geograficznego

D.2 Kontrole certyfikacji

Skreśla się akapit zawierający opis dozwolonych ras do produkcji mięsa objętego ChOG „Ternera de Extremadura”, który powtórzono i opisano w lit. B „Opis produktu”.

W ramach nowego systemu certyfikacji zgodnego z normą UNE-EN-40511 wprowadzono zmiany do niektórych akapitów opisujących działania kontrolne realizowane przez podmioty zgodnie ze specyfikacją oraz kontrole zgodności ze specyfikacją prowadzone przez Organ Kontrolny i Certyfikujący Rady Regulacyjnej.

Umożliwiono mieszanie zwierząt hodowanych z przeznaczeniem na produkty objęte ChOG w zarejestrowanych gospodarstwach hodowlanych oraz innych zwierząt, tak aby ułatwić transport z małych gospodarstw, pod warunkiem że zwierzęta te należą do tej samej partii transportowej i zapewniono możliwość ich identyfikacji. Wynika to z faktu, że różne gospodarstwa należące do spółdzielni lub grup producentów używają tego samego pojazdu do przewożenia zwierząt do rzeźni. Ponadto w niektórych z tych gospodarstw z infrastruktury korzystają zarówno zwierzęta objęte, jak i nieobjęte ChOG. Nie uważa się za konieczne oddzielanie tych zwierząt w czasie załadunku i transportu do rzeźni.

Opis metody produkcji produktu

Zmienia się brzmienie akapitu dotyczącego karmienia matek, aby sprecyzować jego zapisy.

W tym celu skreślono i przeformułowano następujące akapity:

- skreślono słowa „i roślinami strączkowymi oraz paszami treściwymi z błonnikiem” i zastąpiono je słowami „roślinami wysokobiałkowymi i innymi surowcami, pod warunkiem że są pochodzenia roślinnego, jak również niezbędnymi składnikami mineralnymi i witaminami”,
- skreślono następujący akapit: „Rada Regulacyjna musi publikować wykazy surowców dozwolonych do stosowania w paszy dla tych zwierząt”.

Zezwala się na jednoczesny ubój zwierząt i obróbkę poubojową tusz, zarówno w odniesieniu do tusz objętych, jak i nieobjętych chronionym oznaczeniem geograficznym, o ile zagwarantowano ich oddzielenie i identyfikację. Niniejszą zmianę wprowadza się zgodnie z praktykami w rzeźniach, nie naruszając identyfikacji i identyfikowalności produktu.

W sekcji tej wprowadzono zmiany w akapitach opisujących kontrolę prowadzoną przez Radę Regulacyjną, których brzmienie nie było zgodne z aktualnym systemem certyfikacji. W nowej wersji opisano kontrole prowadzone obecnie przez podmioty gospodarcze zgodnie ze specyfikacją oraz weryfikację zgodności z tą specyfikacją prowadzoną przez Organ Kontrolny i Certyfikujący Rady Regulacyjnej, zgodnie z nowym systemem certyfikacji wymagany na podstawie normy UNE-EN-45011.

Organ kontrolny

Zaktualizowano informacje dotyczące Rady Regulacyjnej, w tym dotyczące utworzenia Organu Kontrolnego i Certyfikującego, organu niezależnego od wnioskodawców i akredytowanego do certyfikacji produktów spożywczych przez E.N.A.C zgodnie z kryteriami przewidzianymi w normie UNE-EN 45.011 (akredytacja 109/C-PR188).

Kryteria następnie dostosowano do normy UNE-EN ISO/IEC 17065:2012.

Etykietowanie

Aby dostarczyć konsumentom dokładniejsze informacje o produkcie końcowym dotyczące krzyżówek w pierwszym lub drugim pokoleniu (informacje te trudno zweryfikować i nie widnieją one na ostatecznym identyfikatorze produktu), na etykiecie wskazuje się, czy mięso pochodzi z krzyżówki w którymś pokoleniu.

Wszystkie odniesienia do identyfikowalności zostają skreślone z tej sekcji, ponieważ nie widnieją na etykiecie.

W akapicie: „Jednoczesny ubój zwierząt i obróbka poubojowa [...]” skreśla się słowo „nie” i dodaje się następujące sformułowanie: „o ile zagwarantowano ich oddzielenie i identyfikację”.

Skreśla się odniesienie do stosowania marki.

Prawodawstwo

Sekcja ta zostaje skreślona, ponieważ stała się nieaktualna po przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽³⁾.

Zmiany formalne

Skreśla się słowo „obecny” w akapitach, w których pojawiało się wraz z odniesieniem do specyfikacji, tj.:

- w drugim akapicie po nagłówku „Dowody potwierdzające, że produkt pochodzi z określonego obszaru geograficznego”,
- w trzecim akapicie po nagłówku „Opis metody produkcji produktu”, oraz
- w drugim akapicie po nagłówku „Etykietowanie”.

Pole „Związek między jakością a środowiskiem geograficznym” nie zostało we wniosku zaznaczone, ponieważ zmiany są czysto formalne (elementy przeniesione i skreślone z powodu powtórzenia).

Akapit pierwszy, czwarty i piąty w pkt 3 „System produkcji i przetwórstwa” zostają skreślone, ponieważ są powtórzone w lit. B „Opis produktu”.

Akapit drugi i trzeci w pkt 3 „System produkcji i przetwórstwa” zostają skreślone, ponieważ są powtórzone w lit. E „Opis metody produkcji produktu”.

JEDNOLITY DOKUMENT

Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽⁴⁾

„TERNERA DE EXTREMADURA”

Nr UE: ES-PGI-0105-01129 – 8.7.2013

ChOG (X) ChNP ( )

1. Nazwa

„Ternera de Extremadura”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Hiszpania

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Typ produktu

Klasa 1.1 Mięso świeże (i podroby)

3.2. Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1

„Ternera de Extremadura” oznacza wyłącznie tusze zwierząt gospodarskich ras rodzimych „Retinta”, „Avileña Negra-Ibérica”, „Morucha”, „Blanca Cacerena”, „Berrendas” oraz krzyżówek tych ras lub ich krzyżówek z rasami „Charolais” i „Limousin”, które są doskonale przystosowane do środowiska, jak też krzyżówek ze wspomnianymi powyżej rasami rodzimymi hodowanymi w ramach ekstensywnego systemu produkcji.

Właściwości mięsa objętego chronionym oznaczeniem geograficznym „Ternera de Extremadura” są następujące:

- I) Ternera: mięso ze zwierząt przeznaczonych do uboju w wieku między 7 a 12 miesięcy bez jednego dnia. Ma ono kolor jaskrawoczerwony z białym tłuszczem, zwartą konsystencję, jest lekko wilgotne i ma delikatną teksturę.
- II) Añejo: mięso ze zwierząt przeznaczonych do uboju w wieku między 12 a 16 miesięcy bez jednego dnia. Ma ono kolor od jasnoczerwonego do fioletowoczerwonego z białym tłuszczem, konsystencję zwartą w dotyku, jest lekko wilgotne i ma delikatną teksturę.

⁽³⁾ Zob. przypis 1.

⁽⁴⁾ Zob. przypis 2.

III) Novillo: mięso ze zwierząt przeznaczonych do uboju w wieku między 16 a 36 miesięcy. Ma ono kolor wiśniowy z kremowym tłuszczem, konsystencję zwartą w dotyku, jest lekko wilgotne, ma delikatną teksturę i umiarkowaną ilość tłuszczu międzymięśniowego.

Określone powyżej rodzaje tusz spełniają następujące normy:

1. — Tusze kategorii A i E opisane w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1208/81 ⁽⁵⁾.
2. — Uformowanie tuszy: E.U.R.O.
3. — Okrywa tłuszczowa 2, 3 i 4.
4. — Higiena: stosowanie norm europejskich i międzynarodowych.
5. — W czasie od 24 do 48 godzin po uboju pH mięśnia *longissimus dorsi* na wysokości 5.–6. żebra lub mięśnia łopatki, międzyżebrowego lub łaty w przypadku tusz przeznaczonych do rozbioru musi wynosić poniżej 6.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

—

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)

Praktyki chowu matek muszą być zgodne z technikami i praktykami eksploatacji zasobów naturalnych w rolnictwie ekstensywnym. Matki wypasają się przez cały rok na zalesionych pastwiskach „dehesa” i na innych rodzimych pastwiskach w ekosystemie Estremadury. W razie potrzeby ich paszę uzupełnia się słomą, sianem, zbożami, roślinami wysokobiałkowymi i innymi surowcami, pod warunkiem że są pochodzenia roślinnego, jak również niezbędnymi składnikami mineralnymi i witaminami.

Cielęta nie są odsadzane, dopóki nie osiągną wieku co najmniej pięciu miesięcy.

W każdym przypadku zgodnie z obowiązującym prawem wyraźnie zabrania się stosowania produktów, które mogłyby zakłócić normalny rytm wzrostu i rozwoju zwierzęcia.

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Poszczególne etapy produkcji: urodzenie, chów, ubój i rozbiór muszą mieć miejsce w danym obszarze.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itp.

—

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania

Aby dostarczyć konsumentom dokładniejsze informacje o produkcie końcowym dotyczące krzyżówek, na etykiecie wskazuje się, czy mięso pochodzi z krzyżówki w którymś pokoleniu.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Obszar geograficzny produkcji zwierząt, których mięso zostanie objęte chronionym oznaczeniem geograficznym „Ternera de Extremadura”, składa się z wymienionych poniżej powiatów i odpowiadających im gmin:

Alburquerque, Almendralejo, Azuaga, Badajoz, Brozas, Cáceres, Castuera, Coria, Don Benito, Herrera del Duque, Hervás, Jaraíz de la Vera, Jerez de los Caballeros, Logrosán, Llerena, Mérida, Navalmoral de la Mata, Olivenza, Plasencia, Puebla de Alcocer, Trujillo i Valencia de Alcántara.

Przetwarzanie odbywa się na tym samym obszarze geograficznym co produkcja.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. Specyfika obszaru geograficznego

35 % przedmiotowego obszaru pokrywają krzewy i krzewiny (jak np. czystek, kolcolist i wrzos) i zagajniki (dęby, dęby korkowe, dęby galasowe, dęby pirenejskie itp.). Pozostała część jest porośnięta roślinami zielnymi nadającymi się dla bydła.

Fauna gatunków zwierząt domowych w Estremadurze składa się w przeważającej mierze z ras rodzimych, które są ściśle związane z najbardziej typowym środowiskiem tego regionu („dehesa”). Wszystkie te rasy, dzięki swojej wytrzymałości i dużej zdolności adaptacji do trudnych warunków, przyczyniają się do utrzymania i udoskonalenia ekosystemu, użyźniając glebę, poprawiając jakość pastwisk i spowalniając rozrost zagajników. Należy jednak zauważyć, że w większości hodowli rasy te są krzyżowane z hiszpańskimi rasami mięsnymi, aby dostosować produkcję do aktualnych wymogów rynku.

⁽⁵⁾ Dz.U. L123 z 7.5.1981, s. 3.

Skrajne warunki pod względem temperatur i opadów sprawiły, że rasy objęte ChOG „Ternera de Extremadura” wykształciły optymalne mechanizmy dostosowawcze: mogą przetrwać zarówno niskie, jak i wysokie temperatury, a także niedostatek wody w okresach suszy.

Ekosystem „dehesa” jest wynikiem działalności człowieka w lasach śródziemnomorskich na przestrzeni stuleci. „Dehesa” pokrywa znaczne obszary Estremadury. Tradycyjnie produkcja zwierzęca na tych terenach była głównie produkcją ekstensywną, pozwalającą zawsze na zachowanie równowagi między gatunkami zwierząt (gospodarskich i dzikich), środowiskiem naturalnym a działalnością człowieka. Owa „ekstensyfikacja” jest ściśle powiązana z wykorzystywaniem znacznych obszarów na pastwiska dla bydła, które dzięki swojej wytrzymałości doskonale się przystosowało do panujących warunków. Surowy klimat i niska jakość gleby sprzyjały zakładaniu gospodarstw hodowlanych.

Systemy „dehesy” cechują się wykorzystywaniem naturalnych pastwisk, których roślinność pokrywa znaczną część zapotrzebowania energetycznego zwierząt gospodarskich. Obszary trawiaste dostarczają bogatszych źródeł energii w ramach tego systemu i składa się na nie zróżnicowana roślinność, bogata w jednoroczne rośliny samosiewne.

Znaczenie drzew dla gospodarstw na obszarze „dehesy” polega na różnorodności zastosowań i oferowanych przez środowisko naturalne alternatyw produkcji, które wnoszą wkład w zarządzanie tym systemem przez człowieka.

W zadrzewionej części „dehesy” rosną dwa główne gatunki: dąb bezszypułkowy (*Quercus ilex*) i dąb korkowy (*Quercus suber*), jak też kilka rzadziej występujących gatunków takich, jak dąb galasowy (*Quercus lusitanica*), kasztan jadalny (*Castanea sativa*) i dąb szypułkowy (*Quercus robur*). Część zadrzewiona wytwarza różne rodzaje pokarmu, jak żołądźcie, gałęzie i ściółka leśna, z którego zwierzęta gospodarskie mogą korzystać, kiedy brakuje roślin zielnych.

Najbardziej reprezentatywnymi gatunkami wśród krzewów są: czystek (*Cistus ladaniferus*), żarnowiec miotlasty (*Sarothamnus scoparius*), *Cistus monspeliense* i kolcolist (*Genista spp.*).

Obszary trawiaste można sklasyfikować na podstawie występujących tam rodzajów gleby:

- pastwiska na glebie granitowej,
- pastwiska na glebie łupkowej,
- pastwiska na trzeciorzędowej i czwartorzędowej glebie osadowej,
- pastwiska dla małych zwierząt gospodarskich (zagrody) oraz
- inne pastwiska znajdujące się w specjalnych enklawach, np. pastwiska w górach.

Należy również pamiętać, że oprócz pastwisk ekosystem „dehesy” oferuje żołądźcie, paszę zbożową (pszenica, jęczmień, owies, żyto i pszenżyto), rośliny strączkowe (ciecierzyca pospolita, fasola itd.), korek, drewno opałowe, węgiel drzewny i inne zasoby. Nie ulega zatem wątpliwości, że w społeczności w przeważającej mierze trudniącej się rolnictwem, jaką stanowi ludność Estremadury, „dehesa” ma pierwszorzędne znaczenie dla gospodarki, ponieważ generuje 45 % całkowitej produkcji rolnej.

Różne badania (Espejo Diaz, M., García Torres, S., *Características específicas y diferenciadoras de las carnes de ganado Bovino de las dehesas españolas* („Szczególne i wyróżniające cechy mięsa z bydła hodowanego na obszarach hiszpańskiej dehesy”) wykazały, że właściwości, jakich przede wszystkim szukają konsumenci, znacznie częściej występują u ras hodowanych na obszarach „dehesy”.

5.2. Specyfika produktu

Badanie „Szczególne i wyróżniające cechy mięsa z bydła hodowanego na obszarach hiszpańskiej dehesy” zostało zaprezentowane podczas międzynarodowego sympozjum poświęconego charakterystyce produktów z bydła hodowanego na obszarach „dehesy”, które odbywa się w mieście Mérida (Badajoz, Hiszpania), publikacja EAAP nr 90 z 1998 r. Badanie to wykazuje, że mięso objęte ChOG „Ternera de Extremadura” ma szczególne cechy, które zawdzięcza rasom znanym jako „rasy z dehesy”. Analiza organoleptyczna przeprowadzona przez panele wyszkolonych testerów i konsumentów wyraźnie wykazuje, że mięso takie ma wyróżniające cechy, które są wysoko cenione.

Dlatego mięso objęte oznaczeniem „Ternera de Extremadura” jest zdefiniowane jako produkt o wysokiej jakości z powodu cech organoleptycznych, takich jak delikatność, soczystość i smak.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)

Z powodu współlistnienia poszczególnych ras wszystkie te rasy, od tych dawnych występujących na Półwyspie Iberyjskim po współczesne i ich krzyżówki, zostały uznane za rasę „Estremadura”.

Krzyżówka „Blanca Cacereña” z bydlęciem maści czarnej dała początek rasie „Ganado barroso cacereño”, a „Colorada extremeña” – rasie „Retinta”. Krzyżówki te miały szeroką reprezentację na krajowych konkursach hodowców bydła w 1913 r. Następnie w latach 1922, 1926 i 1930 zaprezentowano rasę „Cacereña” (w ostatnich dwóch latach w formie „paradas de Cabestros”). Była ona również prezentowana w latach 1953, 1956 i 1959, potem znikła i powróciła na wystawie w 1975 r., gdzie wystawiono okazy ze stada państwowego. (Sánchez Belda A., *Publicaciones de Extensión Agraria*, 1984).

Dowody wskazujące na nieodzowną obecność cielęciny w sztuce kulinarnej Estremadury znajdujemy w licznych przepisach: Ternera asada al estilo de la Vera (Pieczeń cielęca z La Vera) (w *Cocina Tradicional de la Vera*, José V. Serradilla Muñoz, 1992, wydanie 3., 1999, Gráficas Romero de Jaraíz de la Vera (Cáceres)); Envueltillos de Ternera (Zrazy cielęce) (w *La cocina día a día*, *Cocina extremeña*, Ana María Calera, 1987, Plaza y Janes SA); Chuletas de vaca a la extremeña (kotlety wołowe z Estremadury) (w *Gran Enciclopedia de la Cocina*, ABC, 1994, Ediciones Nobel SA, Madrid) czy Entrecot al modo de Cáceres (antrykot z Cáceres) (w *Cocina Extremeña*, Teclo Villalón y Pedro Plascencia, 1999, Everest).

Również w historii XX w. znajdujemy odniesienia do naszego bydła: na przykład w dniu 10 stycznia 1927 r. założono przedsiębiorstwo Sociedad Productos de la Ganadería Extremeña, które miało prowadzić przyszłą rzeźnię w mieście Mérida. Kolejna wzmianka pojawia się trochę później, ok. 1930 r. Wówczas wśród rozmaitych produktów nadwyżkowych sprzedawanych na rynkach poza Estremadurą można było znaleźć bydło mięsne. Sprzedawano tam 62 % jego łącznej żywej wagi. (*Extremadura: la historia*, Archivo Ediciones Extremeñas, S.L., 1997).

Odesłanie do publikacji specyfikacji produktu

(Art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

http://www.gobex.es/files/cms/con03/uploaded_files/SectoresTematicos/Agroalimentario/Denominacionesdeorigen/IGP_TerneraDeExtremadura_PliegoCondiciones.pdf

---

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL